

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה'ב 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קאדר ואח'

בפני כב' השופט נחמה מוניצ'

מוחמד עבד אלקדר

מבקש

נגד

1. מושטפה עבד אל קאדר

משיבים

2. מוחמד עבדאלקדר ושות' בע"מ

3. עלי עבד אל קאדר

פסק דין

א. ההליך:

לפנוי תובענה שהוגשה בדרך של המרצה במסגרתה מבקש להורות כי הבורר, השופט בדימוס בועז אוקון (להלן: "הבורר"), נעדך סמכות לדון בחלוקת שנותוררה באשר לtookפו של הסכם הגישור שבין הצדדים וליתן סעדים מכוחו של הסכם זה (ראה נספח אי' כתוב המרצה). עוד נטען, כי לאור השינוי בעמדתו של המשיב, סמכותו של הבורר לדון בתביעה בטלה, והסמכות לדון בתובענה מסורה בידי מר טעיףאן בלבד - על פי הסכם הגישור.

ב. הוקע לתובענה:

1. המשיב 1 (להלן: "המשיב"), הגיש תביעה בבית משפט זה, בה טען כי המשיב הפורמליות

2 (להלן: "החברה") מנוהلت על ידי אחיו (להלן: "ה המבקש"), בדרך של קיפוח. המשיב

הפורמלי 3, הינו בנו של המבקש. עם הגשת התביעה, ביקש המשיב מספר סעדים זמינים.

2. המבקש והמשיב הפורמליים (להלן: "המשיבים") טעוו בתגובהם לבקשת מתן סעדים

זמינים כי מניעו של המשיב פסולים וכי יש במעשוו כדי לפגוע בטובת החברה.

3. במהלך הדיון שנתקיים ביום 9/8/2010 ולאור הסכמת הצדדים, הורתי על העברת

החלוקת בין הצדדים להכרעה בפני הבורר.

בית המשפט המחויז בנצרת

ה'ג 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

- 1   4. בישיבת הבוררות הראשונה שנתקיימה ביום 10.4.11 פנה הבורר לצדדים ושאל לעמדתם
2   באשר לבקשתו של הסכם הגישור שנערך ביניהם (נספח א' לכתב ההmarecha). במסגרת
3   ההסכם הגיעו הצדדים להחלטה כי עליהם להיפרד משותפותם העסקית וצורתה. בסעיף 3
4   להסכם נקבע כי במידה ויתגלו מחלוקת בין הצדדים במהלך היפרדו, יובאו הן
5   להכרעה בפני עלי ח'אלד סעיפאן בלבד (להלן: "הסכם הגישור").
6
7   הבורר סבר כי להסכם הגישור נפקות ממשית באשר לזכויותיהם וכי יש בו כדי להשлик על
8   זהות הגוף המברר. לפיכך סבר כי יש להכריע תחילה בשאלת תוקפו של הסכם הגישור.
9
10   5. במהלך ישיבת הבוררות, ולאחר שהצדדים לא השיבו תשובה חד משמעית באשר לבקשתו
11   של הסכם הגישור, נتابקו הצדדים למסור התמיהשות נוספת ומפורשת ביחס לבקשתו של
12   ההסכם, לגרסתם.
13
14   בהודעה מיום 21.4.11 מסר המשיב כי הוא עומד על אכיפתו של הסכם הגישור, אולם טען
15   כי לא ניתן לאכוף את ההוראה בסעיף 3 להסכם בדבר זהות הגוף המברר.
16   בהודעתה המבוקש מיום 8.5.11 נטען כי עמדת המשיב מהוות שניוי חזית אסור וכי אם הוא
17   עומד על אכיפתו של הסכם הגישור עליו לתקן את כתוב תביעתו. בנוסף טען המבוקש כי
18   הסכם הגישור מחייב על כל הוראותיו, ומשכך, הגורם המכarius אשר נקבע בהסכם הוא זה
19   אשר מוסמך לדון במחלוקת שבין הצדדים.
20
21   6. על רקע הודעות אלה של הצדדים, בישיבת הבוררות המוקדמת מיום 12.5.11, קבע הבורר
22   כי יש להכריע תחילה בשאלת תוקף הסכם הגישור ובפרשנותו, כ שאלה מקדמית. הצדדים
23   נتابקו למסור בכתב עמדתם בסוגיה זו.
24
25   7. המשיב מסר עמדתו לבורר בסוגיות הסכם הגישור ביום 26.5.11, כי הסמכות
26   להכריע בתוקפו של הסכם הגישור מסורה לבורר. על פי החלטת בית המשפט מיום 9.8.10
27   בה נקבע, כי הבורר יכריע במקרים העולות מכתבי הטענות כפי שהוגשו ויוגשו. מנגד,

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה'ע 11-07-20592 עבד אלקادر נ' עבד אל קדר ואח'

1 מסרו המשיבים הודעה ביום 29.5.11 וטענו כי הבורר נעדר סמכות להכריע בשאלת
2 שבחולקת, ולפיכך עליו לעכב את הדיון בבוררות עד להכרעת בית המשפט בשאלת
3 סמכותו של הבורר.

4
5 ביום 2.6.11, עוד בטרם ניתנה החלטת הבורר בבקשת המשיבים להגיש טענותיהם בשאלת
6 הסמכות, הודיעו המשיבים לבורר ביום 6.6.11, כי הם אינם מכירים בסמכותו ובממדו
7 כבורר, על כן לא הגיעו כתוב טענות בשאלת הסמכות.
8

9 בהחלטתו מיום 9.6.11 בשאלת שבחולקת,קבע הבורר כי שאלת מעמדו של הסכם
10 הגישור, פרשנותו וצורת אכיפתו, והעברה גם היא להכרעה בפנוי. שאלת הסכם הגישור
11 עליה במפורש מכתב התביעה שהוגש לבית משפט זה, עובר להטכמת הצדדים להעביר את
12 המחלוקת ביניהם לבוררות. גם בכתב ההגנה מטעם המשיבים נמצא התיחסות להסכם
13 הגישור, אלא שהועלתה בכתב ההגנה טענה כלשהיא בדבר חוסר סמכותו של הבורר לדון
14 בשאלת תוקפו או כל טענה אחרת בעניין סמכותו. כמו כן לא הוגשה בקשה לעיוב הדיון
15 לפניו.

16
17 הבורר הדגיש בהחלטתו האמורה כי גם בדיון המוקדם שהתקיים לפני בשאלת הסעדים
18 הזמןניים, לא העלו המשיבים טענה בדבר העדר סמכות, ויתרה מכך, אף ביקשו באותה
19 ישיבה, סעדים אופרטיביים של ממש.
20

21 עודקבע הבורר כי המשיבים לא העלו את טענת חוסר הסמכות בהזדמנות הראשונה.
22 הצדדים הסכימו להעביר את הסכום לבוררות ולא טענו לקיומו של מגנון הכרעה מהיבר
23 אחר. יחד עם זאתקבע הבורר כי מסקנותו לכאורה, וכי ראוי לאפשר לצדדים לפרוס
24 טענותיהם בפני בית משפט זה, הן ביחס לסמכותו והן ביחס לתוקפו של הסכם הגישור
25 וזהותו של הגורם המכרי לפיו. לפיכך, הורה הבורר על עיוב הליך הבוררות עד לקבלת
26 הנחיות מבית המשפט כאן.
27

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה'פ 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

- 1   12. ביום 23.6.11 הגיע המשיב תובענה על דרך אבעיה, וביום 29.6.11 הוגש כתוב אבעיה מתוכו
2   במסגרתו נתקשתה לחוות דעתו בשאלת סמכותו של הבורר להמשיך ולשם כבורה
3   בסכוך שבין הצדדים, בשל התנגדות המבקש להכיר בסמכותו.
4
- 5   13. ביום 17.7.11 ניתנה החלטתי לפיה בית משפט זה נעדר סמכות לדון באבעיה כפי שהוגשה
6   ומשכך דינה להידחות. ביום 12.7.11 הגיע המבקש כתוב המרצה זה.

- 7
- 8   ג. עליק טענות המבקש:
- 9   1. הבורר נעדר בסמכות לדון במחלוקת בקשר עם הסכם הגירוש ולהעניק סעדים מכוחו.
10   המחלוקת שהועברה להכרעת הבורר אינה כוללת את אשר נקבע בהסכם הגירוש. המבקש
11   לא הסכים לכלול בסמכות הבורר את הסכם הגירוש על הוראותיו הרחבות, שהרי כתוב
12   הטענה אינה מושחת על הסכם זה.

- 13
- 14   2. מר סעיפאן הוא האדם המתאים מבחינה תרבותית, קהילתית ומשפחתית לטפל בעניין וגייס
15   ומורכב זה, כדי למנוע החפירה של הסכוך תוך שמירה על התא המשפטי. לפיכך, לא ניתן
16   להחליפו בגיןם שיפור חוץ קהילתי אשר נעדר כישורים וכליים לפתרת סכסוכים
17   משפחתיים ואשר אינו מעורה בקהילה הערבית בנצרת. עוד הודגש כי מר סעיפאן אינו כפוף
18   לדין המהותי.

- 19
- 20   3. במסגרת כתוב הטענה בת.א. 10-07-37881 לא ביקש המשיב כל סעד על בסיס הסכם
21   הגירוש, לרבות כל סעד לאכיפתו והוציאתו לפועל. התנחות המשיב כמו גם חילופי הדברים
22   שנערכו בין הצדדים על רקע הגשת הטענה, מלמדים באופן ברור כי הסכם הגירוש נזנה וכי
23   הצדדים מעולם לא ראו עצם קשרים בהסכם זה.

- 24
- 25   4. במסגרת ישיבת يوم 27.10.10 בפני כב' השופט בנימין ארבל (בת"א 10-07-37881) העלה
26   המבקש את הטענה המהותית לפיה היוסד המשפטי הוא יסוד חשוב ומרכזי בסכוך

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה"פ 11-07-20592 עבד אלקادر נ' עבד אל קאדר וא'

1 העסקי שבין הצדדים, ומשכך הסמכות העניינית לדון בתובענה היא של בית המשפט לענייני
2 משפחה, והכל תוך שימוש בהסכם הגישור כראיה מסייעת בלבד.
3

4 עדתו המפורשת של המשיב, במסגרת הדיון בפני הבורר ביום 11.04.10, הייתה כי הסכם
5 הגישור נזנה. לפיכך, אין לקבל טענתו המאוחרת לפיה יש לאכוף את הסכם הגישור.
6

7 צירוף המילים "ואלה שיוגשו" שבהחלטה בית המשפט מיום 9.8.10 (החלטה בדבר העברת
8 הסכום לבוררות) אינם מעיד כלל על הסכמה רחבה של הצדדים להעברת הבורר
9 את כלחלוקת (קל וחומר תביעה לسعدים מכוחו של הסכם הגישור), אלא מכוון אך
10 בעובדה כי באותה עת טרם הוגש כתוב הגנה מטעם המשיבים.

11 הכל הוא כי מקום שההסכם להעברת בוררות ניתנה לאחר הגשת תובענה לבית
12 המשפט, ההסכם ניתנת אך ביחס למחלוקת שפורטו בכתב התביעה. על כן, מתן פרוש
13 אחר לצירוף מילים אלה יהיה נגד לכל זה.

14 לא ניתן לייחס לצדדים "אומד דעת" ואין לייחס לבקשת "הסכם מדעת", להעביר
15 לסמכותו של הבורר תביעה חוזית שמקורה בהסכם הגישור ומתן סעדים מכוחו, הויאל
16 וכתבי הטענות שהוגשו על ידי הצדדים עוסקים בעילות וسعدים מכוח דיני החברות בלבד.
17

18 אין לראות בעובדה שה המבקש לא טען לקיומו של מגנון הכרעה מהיבש מכח הסכם הגישור,
19 את הסכמו להעביר את התובענה להלכי בוררות או כדי ללמד על ויתור מצדו על מגנון
20 ההכרעה זה. התובענה שהוגשה על ידי המשיב עוסקת בדייני החברות וניהולן ואין בה כל
21 טענה או עילה בקשר עם הסכם הגישור. משכך לא היה מקום מבחינת המבקש, לטוען
22 לקיומו של מגנון הכרעה אחר הקבוע בהסכם הגישור. טענת המבקש בדבר חוסר סמכות
23 הבורר, הועלתה בהזדמנות הראשונה לאחר שהמשיב טען לתוקפו של הסכם הגישור.
24

25 לחילופין, אף אם יקבע כי יש לפרש את הסכמת הצדדים באופן כולל גם אתחלוקת
26 באשר לתוקפו של הסכם הגישור, הרי שיש לקבוע, כי הסכמת המבקשبطلת, וזאת לאור
27

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה'ג 11-07-20592 עבד אלקادر נ' עבד אל קדר ואח'

1 הפרת חובת תום הלב של המשיב, ומן הטעם שנפל פגס ברצון המבוקש בעת כריטת הסכם
2 הבוררות.
3

4 הימנעותו של המשיב מלגלוות את כוונתו לטעון לسعدים מכוחו של הסכם הגישור לרבות
5 אכיפתו, מהויה הפרה של חובת תום הלב וחובת הגליי אשר חלה עליו מכוח סעיף 12 לחוק
6 החזויים. הפרת המשיב את חובת תום הלב מהויה הטעה על פי הסיפה של סעיף 15 לחוק
7 החזויים אשר קובעת כי הטעה היא לרבות אי גילוי של עובדות אשר היה עליו לגלוותן לפי
8 דין.
9

10 **7. עיקול טענות המשיב:**
11 הצהורותיו של ב"כ המבוקש במכتبיו ובכתביו בבית הדין שהגיש (מכתבו למשכנן לבוררות
12 ופתרון סכסוכים מיום 6.9.10 ; מכתבו לבורר מיום 25.11.10 ; מכתבו לב"כ המשיב מיום
13 29.11.10 ; כתב הגנתו של המבוקש מיום 7.3.11 ; תגובה לבקשה לسعدים זמניים ולביטול
14 צווי המנעה מיום 7.3.11), מלמדות באופן ברור כי המבוקש ידע היטב כי לבורר נמסר מנדט
15 בוררות רחוב להכריע בכל הסcasוך שבין הצדדים. המבוקש אף התכוון להשתמש במנדט זה
16 למטרותיו, הינו, להגיש נגד המשיב כתוב תביעה שכגד הכלול עלילות מכל תחומי המשפט,
17 לרבות עלילות חוזיות ונזיקיות.

18 מגמת הפסיקה היא ליתן פירוש רחב להסכם בוררות. המטרה היא לעודד יישוב סכסוכים
19 בדרך של בוררות ולמנוע פיצול מיותר בין ההליכים בבית משפט לבין ההליכים בבוררות
20 (ראה ת"א 2001/07 אהוד שליש נ' עורי רבקה).

21 23 במסגרת ישיבה שהתקיימה בפני כב' השופט ארבל (ביום 27.7.10), התקיימו באישיות
22 המשיבים, להסכם הגישור וטענו כי הסכם זה מאין את סמכותנו של בית המשפט לדון
23 בסcasוך בין הצדדים הואל ועסקו בסcasוך משפחתי שראוי כי יתברר בפני בית המשפט
24 לענייני משפחה. כב' השופט ארבל דחה טענה זו. המשיבים מצידם לא העלו טיעון כלשהו
25 לפיו הסמכות להכריע בסcasוך מסורת מר סעיף א'.
26
27

בית המשפט המחווי בנכרת

ה"נ 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

- 1
- 2   המנדט שנייתן למר סעיפאן בשנת 2005 פקע ונזנחה חן על ידי הצדדים והן על ידי מר סעיפאן 4.
- 3   עצמו. עד ליום זה למעלה מ- 6 שנים, לא התקיימה אף לא ישיבה אחת בין הצדדים בפני מר 5.
- 4   סעיפאן. ביום מצבם הבריאותי הקשה של מר סעיפאן אינו מאפשר לו לנסות ליישב את הסכסוך בין הצדדים. 6.
- 5
- 6   היעתי בו בחר המבקש להעלות טענות בדבר חוסר סמכותו של הבורר, לאחר שהborer קבע 7.
- 7   במסגרת ההליכים לפניו כי הזוכה בהתחמורות הינו מר אליזוגלבך ולא המבקש עצמו, 8.
- 8   מעיד על חוסר תום ליבו של המבקש הנו בקיים הסכם הבוררות והן בניצול ההליכים 9.
- 9   משפטיים לקידום אינטרסים אישיים שלו. 10.
- 10
- 11   טענותיו של המבקש כאן נועדו לטרפז ולסרבל את הליך הבוררות ולמשוך זמן עד לתום 12.
- 12   המנדט שהוקצב לבורר, כאשר בכונתו לפני בית המשפט לbijtol הבוררות מיד עם תום 13.
- 13   תקופה זו, מבלי ליתן לבורר אפשרות להכריע בסכסוך. 14.
- 14
- 15   טען עוד כי חרף החלטות בית המשפט וצוויי המניעה שניתנו במסגרת ת"א 10-07-37881, 16.
- 16   משיך המבקש לנצל את עיכוב ההליכים בפני הבורר וממשיך לעשות בחברה כבשו, תוך 17.
- 17   קייפות זכויותיו של המשיב בחברה. 18.
- 18
- 19   לפיכך, יש לדוחות התובענה ולהזכיר את המבקש בשכ"ט והוצאות משפט. בנוסף, מבקש להאריך 20.
- 20   את המועדים שנקבעו בהחלטת בית המשפט מיום 8.8.10.9 להשלמת בירור המחלוקת בין 21.
- 21   הצדדים בפני הבורר. 22.
- 22
- 23   ה. דין והכלה:
- 24
- 25   השאלה ה cruciale הענייננו היא, האם הסמכות להכריע בחלוקת שבין הצדדים, 1.
- 26   לרבבות מחלוקת באשר למעמדו של הסכם הגישור, מסורה לבורר אשר מונה בהסכם,

בית המשפט המחוזי בנצרת

ה"פ 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

1   הצדדים, או שמא הסמכות מצויה בידי מר סעיפאן אותו מינו הצדדים במסגרת הסכם
2   הגישור (נספח א' לכתב ההמרה).
3

4   לאחר שיעינתי בטענות הצדדים על מכלול צروفותיהם, לרבות בהחלטת הבורר, באתי לכלל
5   מסקנה כי הסמכות להכריע בכל המחלוקת שבין הצדדים, לרבות מחלוקת בקשר עם
6   תיקפו של הסכם הגישור מסורה לבורר שМОנה בהחלטתי מיום 10.8.9, כפי שיפורט להלן.
7

8   בדיוון שהתקיים לפני יום 10.8.10 הסכימו הצדדים על מינויו של השופט בדים, בועז
9   אוקון, כבורר לצורך הכרעה בסכסוך שביניהם, וכן קבועתי בהחלטתי:
10   "לאחר ששמעתי את דברי הצדדים ועיינתי בחלוקת מהஸמכים שהוגשו לבית המשפט
11   ולאו הסכמת הצדדים להצעות בית המשפט אני קובעת הדבר: א. ההכרעה בחלוקת
12   העליה מכתבתי הטענות כפי שהוגשו אלה שיוגשו, תועבר להכרעה בפני הבורר, השופט
13   בדים בועז אוקון, אשר ידון בחלוקת יסויים, במידת האפשר, בתוקע שורה חדשים
14   ובתוצפת שלושה חדשים האלה... לבורר תהיה סמכות לדון ולהחליט גם בסעדים
15   זמינים, ככל שאלה לא ניתן על ידי בית משפט זה.".

16   (ההדגשות לעיל ולהלן שלי - נ"מ).

17   כבר נאמר כי הסכמת הצדדים, תוך כדי בירור תביעה בבית המשפט, למסור את הסכסוך
18   שביניהם לבוררות - כפי שנרשם בפרוטוקול בית המשפט - מהוות הסכם בוררות בין
19   הצדדים (ראה ס. אוטולנגgi, בורות, דין ונוהל, מהדורה רביעית 2005, כרך א' בעמ' 56-57
20   להלן: "אוטולנגגי"). בעניינו, הסכמת הצדדים להעביר את הסכסוך להכרעתו של הבורר
21   נרשמה בפרוטוקול ישיבת יום 10.8.9. פרוטוקול ישיבה זו מלמד על כי הצדדים נתנו
22   הסכמה המפורשת להעביר את הסכסוך כולם לבוררות, הסכמה לפיה "ההכרעה בחלוקת
23   העליה מכתבתי הטענות כפי שהוגשו אלה שיוגשו, תועבר להכרעה בפני הבורר". מכאן
24   ברור, כי הצדדים נתנו הסכמתם להעביר את הסכסוך כולם לבוררות, תוך התייחסות
25   כולנית לתביעה שהייתה לפני אותה עת (ראה בעניין זה ע"א 344/83 רויטמן נ' פרס, פ"ד
26   לט(4)).
27

בית המשפט המחוזי בנתניה

ה"פ 11-07-20592 עבד אלקאדר נ' עבד אל קאדר ואח'

1 בחובה הסכמה לכך שהboror יכריע גם בשאלת תוקפו של הסכם הגישור, ושאלת העילות
2 הנובעות ממנו כולל הטענה בדבר הפרטו. אם יקבע, כי יש לו עדין נפקות כלשהיא.
3

4 עוד מלמידים חילופי הדברים בין ב"כ הצדדים, לאחר שהועבר הסכסוך לבוררות, על
5 ההסכם ליתן לבורר סמכות רחבה, הסכמה אשר מבוססת על הרצון לרכו את כל הסכסוך
6 בפני בורר אחד לו תימסר הסמכות להכריע ולסיים את כל המחלוקת שבין הצדדים, הן
7 אלה הנובעות מדיני החוץ והן אלה הנובעות מדיני החברות.
8

9 תימוכין למסקנה זו נמצאה לנו גם בمقtabו של ב"כ המבקש אל ב"כ המשיב מיום 10.11.29
10 אשר זו לשונו:
11

12 "...שלנוח פניהם החדשה לבית המשפט בבקשת לسعدים זמנים, כל זאת לאחר
13 ההסכם להעבiri הסכסוך כלו, לרבות בשאלת הסעדים הזמינים, להכרעה בבודדות,
14 מוטב שתsshkol היכן אתה מעוניין להתדיין".
15

16 עוד מצאתי תמייה למסקنتי זו גם בכתב ההגנה שהמבקש (יחד עם המשיבים
17 הפורמלאים) בפני הבורר ביום 7.3.11, ובו אישר המבקש בבירור כי ההסכם להעביר את
18 הסכסוך לבוררות כללה בחובה גם הסכמה לדון בהסכם הגישור. להלן הדברים מתוך כתב
19 ההגנה:
20

21 "הנתבעים שומדים על כל זכות ו/או טענה העומדת להם על פי הדין, ושומרים על זכותם
22 להגשים תביעה שנגנז בעקבות מעשי הפסולים של התובע, לרבות תביעה כספית להחזר
23 חובו האישי של התובע כלפי החברה ו/או תביעה נזורת מכל שיראו לנכון".
24

25 לאחר הגשת כתב ההגנה הגיש המבקש (יחד עם המשיבים הפורמלאים) (במסגרת ת"א
26 10-07-37881) תגובה לבקשה לسعدים זמנים וארעים ובקשה בהוללה לביטול צווי מנעה,
27 וכך ציין:

28 "המבקשים עומדים להגשים תביעה שנגנז בפני הבורר נגד המבקש נגד הכללת בין היתר
29 (ambil שהדבר יחשב ליתור כלשהו) עילות של גורם הפטת חוות בין המשיבה 2 לבין בנק

בית המשפט המחווי בנצחת

ה"י 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

1 מזרחי טפחות בע"מ וبنק מרכזיל דיסקונט בע"מ, עילת הרשלנות וועלות נספנות

2 מתחומי משפט נוספים"

3 דברים ברורים אלה אינם מותרים ספק באשר לamodel דעתו של המבקש (והמשיבים
4 הפורמלאים) בדבר העברת הסכום כולם, לרבות הסכם הגישור להכרעת הבורר. התוצאה
5 היא שה המבקש ידע היטב כי לבורר נמסר מנדט רחב לדון ולהכריע בסכום כולם, ולא בעילות
6 מכח דיני החברות בלבד, ולכך הסכים.

7
8
9 למקרה מן הצורך, יודגש, כי טענת המבקש לפיה הסמכות להכריע בסכום בין הצדדים
10 מסורתה למר טיעפאנן, על פי הסכם הגישור, ולא לבורר אינה יכולה להישמע. היה על המבקש
11 להגיש בקשה לעיכוב הלि�כמים בשל קיומו של סעיף "גורם מכרייע" בהסכם הגישור שבין
12 הצדדים, מיד בהזמנות הראשונה ומלאה עשה כן, גם לא בחלוף ישיבות מספר הן בפני בית
13 המשפט והן בפני הבורר, פקעה תחולתו של סעיף זה ביחס לסכום זה ואין לו לבוא בטענה
14 אלא אל עצמו בלבד.

15
16ipiים לעניין זה דבריה של אוטולגgi בספרה, לפיהם:
17 "סמכות הבורר אינה יכולה להשתרע במקביל לסמכות בית המשפט הדן בעניין. אם
18 הוגשה תביעה לבית משפט, למרות קיומו של סעיף בוררות, ובית המשפט פסק בה- יהא
19 העיתר מניע מלשוב ולפנות לאחר מכן לבוררות באותו עניין: לא זו בלבד שפסק הדין מהווע
20 מעשה בית דין, ולא קיימת עוד אפשרות להגיש עתירה מחודשת בעניין, אלא שעם הגשת
21 התביעה לבית המשפט- بلا שהוגשה בקשה לעיכוב הלि�כמים- פקעה תחולתו של סעיף
22 הבוררות לגבי אותו סכום" (שם, עמ' 232, ראה גם ע"א 88/89 לוי נ' שלב', הקואופרטיב
23 המאוחד להובלה בע"מ, תק-על 92 (2) 530).

24
25 ובהמשך נאמר:
26 "על הנתבע להגיש את הבקשת לעיכוב הלि�כמים לכל המוקדם ולא יאוחר מהיום בו טען
27 לראשונה לגופו של עניין התובענה. יכול הוא לעשות זאת אפילו בכתב ההגנה עצמו, אך לא

בית המשפט המחווי בנצחת

ה"י פ-11-07-20592 עבד אלקادر נ' עבד אל קאדר ואח'

1 מעבר לכך. אין צורך לומר, שהעלאת הבקשה ורק בסיכוןם בכתב של הליך ביטול צו
2 מנעה הינה שלב מאוחר מדי, ובית המשפט לא יעתה לבקש" (שם, עמ' 277, ראה גם
3 חמיה (ביש) 2086/91 מקורות, חבות מים בעמ נ' עיריית באור שבע, פ"מ תשנ"ב (3)).
4

5 مكانו למדנו, כי אם היה מקום לטענה לפניה הסכם הגישור קבוע גורם מכريع בסכוסך שבין
6 הצדדים, הרי שסעיף שכזה פקע מaltoyo בשל כך שה המבקש לא העלה כל טענה בדבר סעיף
7 הגורם המכريع שההסכם הגישור, על אף ההזדמנויות הרבות שהיו לו. יודגש עוד כי המבקש
8 יכול היה להעלות טענה זו במסגרת הליכים קודמים שהתנהלו בין הצדדים עוד בשנת 2008,
9 כן יכול היה המבקש להעלות את הטענה בדיון שהתקיים בפניי, בכתב ההגנה שהגיש לבורר
10 או אף בישיבות שהתקיימו לפני הבורר. אלא מה? בפועל רק לאחר העלתה שאלת תוקפו של
11 הסכם הגישור ביוזמת הבורר עצמו, ולאחר שהצדדים נתבקשו להביע עמדתם בשאלת זו,
12 "זכור" לפטע המבקש להעלות את הטענה בדבר חוסר סמכותו של הבורר להכריע בסכוסך
13 בין הצדדים, לאור סעיף הגורם המכريع הקבוע בהסכם הגישור אשר מקנה סמכות הכרעה
14 למקרה בלבד. אין לקבל טענתו זו, של המבקש ודינה להידחות מכל.
15

16 המשקנה הנכונה, אם כן, היא כי העברת הסכוסך לבוררות, כפי שנעשה בהחלטתי מיום
17 9.8.11, מהוות הסכם בוררות חדש ולפיכך מי שמוסמך להכריע בסכוסך שבין הצדדים הוא
18 הבורר שМОונה בהסכמה הצדדים, השופט בדים וועז אוקון, ולא מר עלי סעיפאן, כפי
19 טענת המבקש. מסקנה זו עולה גם מנוסח הסכמה הצדדים אשר ידעו באותה עת על קיומו
20 של הסכם הגישור כמו גם על כך שלא פעלו על פיו.
21

22 כאן המקום להציג, כי הבורר פעל בהתאם לסמכוותו כאשר פירט בהחלטתו מיום 9.6.11
23 את העבודות שעל יסודן והעלתה טענת חוסר הסמכות. הבורר דן בטענות אלה בפירוט רב
24 וקבע כי לטעמו הסמכות לדון בשאלת תוקפו של הסכם הגישור (הצדדים התייחסו להסכם
25 זה בכתב טענותיהם), מסורה לו, וכי הצדדים ויתרו על הגורם המכريع בהסכם הגישור
26 מרגע שהסכימו להעביר את הסכוסך לבוררות לפניו.
27 להלן אביא את עיקר החלטת הבורר מיום 9.6.11:

בֵּית הַמִּשְׁפָּט המְחוּזִי בְּנֶצֶרֶת

ה"פ 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קדר ואח'

1   "... חשוב להציג שמנDET בולדותי זה ניתן לי לאחר שבtab התביעה כבר הוגש. באותו
2   כתוב תביעה אויבר במפורש הסכם הגישור וצוטטו חלקים נרחבים ממנו (כתב התביעה,
3   סעיף 30). חרב זאת, הסכימו הצדדים להעביר את המחלוקת לבורות. הסכמת הנتابעים
4   מעוררת שאלות. אם סברו הנتابעים כי הכתובה לבירור הסכוסוכים היא אותו גומם
5   מבירע- עלי ח'אלד סעיפאן, שנזכר בהסכם הגישור. מדוע נתנו את הסכמתם לבורות?
6   מדוע לא צינו כי הם מבקשים הכרעה תחילה בשאלת תיקן הסכם הגישור והם עומדים
7   על אכיפתו?... שאלות אלה טעונה מענה. הן תומכות במסקנה שלפיה שאלת מעמדו של
8   הסכם הגישור, פרשנותו וצורת אכיפתו, הועברה גם הוא לבורות, שכן היא עולה במפורש
9   כתב התביעה. גם התחנוגותם המאוחרת של הנتابעים תומכת במסקנה לכאוית זו. כתב
10   ההגנה של הנتابעים כלל התייחסות לאותו הסכם גישור. חרב התייחסות זו, לא הולטה
11   בכתב ההגנה טענה של חסוך סמכות ואף לא הוגשה בקשה לעכב את הדין לפני... שתיקה
12   זו של הנتابעים היא שתיקה מדברת" (סעיפים 23-25 להחלטה).
13

14   אין לי אלא להסבירים עם קביעותיו האמורות של הבורר, מהטעמים אותם פירט וארך
15   מהטעמים שпорטו על ידי בחרכבה מעלה.

16
17   בשאלת הבדיקה בין החלטת הבורר לגבי עצמו סמכותו, לבין דין בעבודות היוצרות את
18   הסמכות, נאמר בע"א 445/80 ג'ברה נ' המועצה האזורית בקעת בית שאן, פ"ד ל' (1) 421,
19   425 (1983), כבי המשנה לנשיא מרים בן פורת (כתוארה אז), כך:
20   "צודק לדעת עוזי אריאלי שלא הייתה לבורר סמכות להכריע סופית בשאלת פירושו של
21   'הסכם הבורות' (ס' 8 לחוצה), אך אם סבור הוא שאסור היה לבורר אף דין בשאלת
22   ולבוע עמדתו בה, כי אז טעות בידו".
23

24   בראור, אפוא, שהBORER היה מוסמך לקבוע עמדתו בעניין הסמכות, וכפי עמדתו הברורה, כך
25   גם עמדתי. הינו, על פי מכלול הנסיבות הצדדים לאורך כל ההליך ברור כי הצדדים ויתרו
26   על סעיף הגורם המכريع שבהסכם הגישור, ואני יכולם להעלות עוד טענות בעניין זה.

בית המשפט המחווי בנצרת

ה'ב 11-07-20592 עבד אלקאדר נ' עבד אל קادر וах'

לפייך, כפי שקבעתי מעלה, מי שמוסמך להכריע בסכוזן דין, הינו אך ורק הבורר אותו מינית בנסיבות הצדדים והוא בלבד.

כך גם מדובר בדבריו של של. י. זוסמן, בספרו דין בוררות (מהדורה שנייה תשכ"ב, סעיף 170 לפיהם: **"כל גدول הוא, שהבורר הוא הפסיק בדבר העובדות ובדבר החוק שחל עליהם ואין בית המשפט מעביר את החלטת הבורר תחת שבט בקרתו. אך יש עם העובדות העומדות להכרעה נמנית גם העובדה שבת תלوية סמכותו של הבורר, כגון העובדה אם מעריך בכלל שטר בורליין, או אם החוצה שבו כלול טיען הבוררותיפה בכלל. משפטוק הבורר במקרה זה, כייפה כוחו של החוצה והוא מחייב את הצדדים, נמצא פוסק בדבר סמכותו עצמו, כי בגין חוצה אין לו סמכות. מצד שני, משפטוק הבורר כי בטל, הרי ממילא אין גם שטר הבורליין נמצא..."**). כן ראה מאמרו של מ. שמר, הסמכות להכריע בשאלת הסמכות, 83 משפטים ועסקים, כרך א' (2004).

באשר לשאלת האם יש לבורר סמכות להכריע בשאלת תוקפו של הסכם הגישור (למעט סעיף הגורם המכريع, בו הכוعني לעיל), אומר כבר כאן, כי התשובה לכך חיובית.

הצדדים נתנו הסכמתם להעביר את הסכוזן כולם לבוררות, ולא הוועלה מטעם מי מהם כל טענה בדבר העדר סמכותו של הבורר לדון בשאלת תוקפו של הסכם הגישור. ההיפך הוא הנכון, הצדדים טענו טענות אשר התייחסו להסכם הגישור. בכתב תביעתו ציטט המשיב טעיפים מtopic ההסכם, מנגד טען המבקש בכתב הגנתו כי התובע הוא זה אשר הפר את הסכם הגישור. חרב טענות הצדדים בעניין, לא העלה איש מהם טענה כי הסכמתם להעברת הסכוזן לבוררות, אינה כוללת את המחלוקת העולות מהסכם הגישור, או טענה כלשהיא אשר יש בה כדי לסייע את סמכות הבורר. ההיפך הוא הנכון, בהסכמה למינוי הבורר דאגו להרחבת סמכותו באופן גורף לכל המחלוקת שביניהם.

לכן, ולאור הסכמתם המפורשת להעברת המחלוקת ביניהם להכרעה בפניי בורר, כאמור, **"...הכרעה במחלוקת העולה מכתבי הטענות לפי שהוגשו ולאה שיוגשו, תועבר להכרעה בפניי הבורר, השופט בדיום בזען אוקן..."** בורר כי הסכמתם זו כוללת גם את המחלוקת

בית המשפט המחויז בנצרת

ה''פ 11-07-20592 עבד אלקדר נ' עבד אל קאדר ואח'

1 הנובעות מהסכם הגישור ביניהם, כפי שועלה בכתב טענותיהם. מכאן, המשקנה כי גם אם
2 ניתן יהיה לראות בעמדת המשיב באשר לתוכפו של הסכם הגישור תפנית כלשהיא – (גם
3 טענה זו בדבר תפנית מוטלת בספק), הרי עניין זה הוא בסמכות הבורר והוא שיכריע בסוגיה
4 זו אשר נכללת בכלל המחלוקת שבין הצדדים.

5

6 **התוצאות:**
7 נוכח כל המפורט לעלה, אני קובעת כי הסמכות להכריע בסכוך בין הצדדים, לרבות
8 בשאלת תוכפו של הסכם הגישור, מסורה לכב' הבורר - השופט בדימוס, בועז אוקון.

9

10 כמו כן, יש מקום להורות על הארצת התקופה שהוקצתה לניהול הבוררות למשך פרק הזמן
11 שבין החלטות הבורר מיום 9.6.2011 ועד למתן פסק הדין בתיק זה.

12

13 כן אני מחייבת את המבקש לשאת בהוצאות המשיב 1, ושכר טרחת עורך דינו בסך 15,000 שקל.
14 סכום זה ישולם בתחום 30 ימים.

15

16 ניתן היום, כ"ז אלול תשע"א, 26 ספטמבר 2011, בהעדת הצדדים.
17

18

19

20

